

כפּוֹרָת, בְּגַיִן דְּאַתְּחַפֵּיאָ כְּפּוֹרָת וְלֹא יְהָא בְּאַתְּגַלְּיָא. כְּפּוֹרָת בְּפּוֹרָת בְּתִיב, דֶּבֶד אֲתִי נְהִירָא עַלְּאָה, אַיִּזְעָן בְּרוֹבִים בְּטַשִּׁי בְּגַדְפִּיהָו וְסַלְקִי לֹזֶן לְעַילָּא, וְאַמְרִין שִׁירְתָּא מְסֻגִּיאָו דְּהָהּוּא חַדּוֹה דְּהָהּוּא נְהִירָא. בְּגַוְנָא דָא לְתַתָּא וּכְפּוֹרָתָא אַתְּהָדָר וּמְאִינְזָן תַּלְתָּא וְחָדָה, הָוּ בְּרוֹבִים יְמִינָא וְשַׂמְאָלָא, יְמִינָא שְׁרִיאָ בֵּיהֶ רְזָחָא דְּלְעַילָּא מְהָהּוּא סְטָרָא וְשַׂמְאָלָא דְּהָהּוּה לְמַעַרְבָּ בְּאַחֲדָרוֹתָא דְּכְפּוֹרָתָא קָאִים לְגַבְיהָ בְּסְטָר שַׂמְאָלָא, וְשְׁרִיאָ בֵּיהֶ רְזָחָא דְּנוֹקָבָא, וְאַתְּחַפֵּר דָא בְּדָא בְּחַבִּיבוֹ דְּדָכָר וְנוֹקָבָא. וּבָנָן לְכָל סְטָרִין בְּאַחֲדָרוֹתָא דְּכְפּוֹרָתָא, וְלֹעֲזָלִים תְּרִין אַיִּזְעָן, דָכָר וְנוֹקָבָא. לְתַתָּא בְּהָאִי עַלְמָא אַיִּזְעָן תְּרִין וְלֹא יְתִיר.

וְאֵי תִּמְאָ לְעַילָּא הָזָאיל (וְלֹא) וְאַיְצְטָרִיךְ דְּבָקּוֹתָא

לשון הקודש

בְּגַפְיָה הַבְּרוֹבִים עַל כְּפּוֹרָת זֶה כְּרִי לְסֻכָּה מְאוֹתוֹ צָד. וְהַשְּׁמָאָלִי שְׁחִיחָה לְמַעַרְבָּ בְּחַדּוֹתָה הַכְּפּוֹרָת, עַוְמָד אַצְלָו בְּצָד בְּפּוֹרָת בְּרוֹבָה. וּבְאַשְׁר בָּא הָאָוֹר הַעֲלִיוֹן, אַוְתָּם הַבְּרוֹבִים מְכִים בְּכַנְפִּיקָּם וּמְעָלִים אַוְתָּם לְמַעַלָּה, וְאַוְמָרִים שִׁירָה מְרַבְּיָה הַשְּׁמָחָה הַהִיא שֶׁל אַוְתוֹ הָאָוֹר. וּבְגַמְתָּה זֶה הָוּ לְמַטָּה, וְהַכְּפּוֹרָת חֹזְוֹתָה, וְמְאוֹתָם הַשְּׁלָשָׁה וְהַאָחָד הָיִי בְּרוֹבִים יְמִין דְּבָקּוֹת בְּכְפּוֹרָת אֵיךְ תַּחֲזֶר הַכְּפּוֹרָת?

בכפרתא, איך יתהדר כפורתא. ורקאי בההוא אהדרותא אתקבק דא בדא ותDIR אתקבק בה בגונגא דברובים. אינון לעילא קיימין על את ניסא, זהא אוקימנא רזא דכתיב, פרשי כנפים סוכבים ולא כתיב פרושי כנפים סוכבים אלא על את ניסא הו קיימין.

ומניין ידיעאן הו סלקאן גראפיהו ופרשוי לון לעילא בכל יומא, וזהו מתרדרון ומתרפין על כפורתא, ועל דא בא את ניסא הו קיימין, בכל אחר דרואה עלאה הוה אני ושריא, ורקאי בההוא אחר דשאי, אית ביה ממשו וקימא בא את ניסא. בר נש איה מעפרא, ועד לא שרא עליה נציצו דרואה דלעילא, לית ביה ממש. בין דשריא עליה אית ביה ממשו וקימא בקיומא.

לשון הקודש

ודאי אותה חזרה מתבקקים זה בזה מסתדרים ומחפים על הפהרת, ועל זה באות וננס היי עומדים. בכל מקום שירותם למעלה, אך עומדים על אותן וננס, והרי באנו הסוד שבחות פרשי כנפים סוכבים, ולא כתיב פרושי כנפים סוכבים. אלא על אותן וננס היי עומדים. זמנים ידועים היי מעלים בכנפים ופורים אותם למעלה בכל יום, והיו

וְאֵי תִּמְאֶדָּא בַּלְחוֹדֶזֶה, תָּא חֹזֶה, מְחוֹטֶרֶא
דְּאַחֲרָן, דְּאַיְהוּ אֲעָא בֶּלֶא מְפִשְׁוּ בְּלֶל, בֵּין
דְּשֶׂדֶר בֵּיהַ קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא זְעִירָא דְּרוֹחָא, קְאַיִם
בְּקִיּוֹמָא וְאַתְּעַבֵּיד בֵּיהַ בְּרִיךְ וְמְפִשְׁוּ. וּמָה אֲעָא
דְּלָאו אָרְחִיהַ בְּכֶה, בֵּין דְּשֶׂדֶר בֵּיהַ קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
הַזָּא חַד זְעִירָא דְּרוֹחָא, קְאַיִם בְּקִיּוֹמָה וְחֹזֶה בֵּיהַ
מְפִשְׁוּ. בְּרוֹבִים דְּאַינּוּ קְדוֹשָׁה וּקְיִמְנָה בְּקִדּוֹשָׁה
בְּגִוְנָא דְּלָעִילָּא עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה.

בְּכָל זְמָנָא דִּישְׂרָאֵל הָיוּ זְבָאִין, בְּרוֹבִים הָיוּ
דִּבְיקָוּ בְּדִבְיקָוּ אֲפִין בְּאֲפִין, בֵּין דְּהָיו סְרָחִין
הָיוּ מִתְהָדְרִין אֲפִיהָוּ דָא מִן דָא. מְגָנָא הָיוּ יַדְעִין,
הָבָא אֲפִילְגָוּ עַמּוֹדִין דְעַלְמָא. אֲבָל בְּתִנְגָּא
דְּקָרְבָּנָא, וּבְקָרְבָּנָא עַל גְּבִי מִדְבָּחָא וּבְהָנָא כְּדָ
בְּרִיךְ יַת עַמָּא. בְּאַינּוּ תִּלְתָּא הָיוּ יַדְעִי רְזָא

לשון הקודש

ואם תאמר, זה לבדו? בא ראה מפתחה
אַחֲרָן שְׁהָוָא עַז בֶּלֶא מְפִשְׁוּתָה בְּלֶל, בֵּין
שְׁשָׁלָח בּוּ הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הָוָא מַעַט רוֹת,
קִם עַל עַמְדוֹ וְגַעֲשָׁתָה מְפִנְיוֹ בְּרִיחָה מְפִשְׁוּ.
ומה עַז שָׁאַיְן דְּרָפָו בֶּה, בֵּין שְׁשָׁלָח
הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הָוָא בּוּ מַעַט רוֹת, עַמְדוֹ עַל
עַמְדוֹ וְהָיָה בּוּ מְפִשְׁוּ - בְּרוֹבִים שָׁהָם
קוֹדְשִׁים וּעוֹמְדִים בְּקִדּוֹשָׁה בְּגִמְתָה מַעַלָּה

**דָּבְרִוִּים מֵהַדָּרוֹן אֲנֵפִין דָּא מִן דָּא, וְקַיְדְּשָׁא בְּרִיךְ
הֵוֹא בְּעֵי תִּזְבְּתָא דְּבָנוֹי.**

בְּתִנְגָּא דְּקָרְבָּנָא, כִּד הֵוֹ יִשְׂרָאֵל זֶפְאַיִן, **תִּנְגָּא**
הֵוֹה סְלִיק לְעֵילָא בְּאוֹרָה מִישָׁר בְּעַטְוּרָא
בְּקוֹלְפִין, אֵי לְסֶטֶר מִזְרָח אֵי לְסֶטֶר מִעַרְבָּ אָו בְּכָל
סִינְפִּי עַלְמָא בְּאוֹרָה מִישָׁר הֵוֹה סְלִיק. וּכְד לֹא
סֶטֶא לִימִנָּא וְלִשְׁמָאָלָא, כְּדַיְן רַעֲוָתָא קִיְמָא
לְעֵילָא וְתִתְא וְקַיְדְּשָׁא בְּרִיךְ הֵוֹא אַתְּרָעִי בְּעוֹבְדִין
דִּישְׂרָאֵל בְּחַבְיבָו יַתִיר.

בְּקָרְבָּנָא עַל גַּבִּי מִדְבָּחָא כִּד הֵוֹ יִשְׂרָאֵל זֶפְאַיִן,
הֵוֹה מִתְּחִוִּי עַל גַּבִּי אַשָּׁא דְּמִדְבָּחָא
דִּיְקָנָא דָּאָרִיה דָּאָכִיל קָרְבָּנָא עַל מִדְבָּחָא, וּכְד
לֹא הֵוֹ זֶפְאַיִן הֵוֹ חַמְאָן דִּיְקָנָא דְּכָלְבָא רַבִּיעַ
עַל מִדְבָּחָא.

לשון הקודש

סוד הַפְּרוּבִים שְׁמַחוּרִים פָּנִים זֶה מִזֶּה,
לְמַעַלָּה וּמַטָּה, וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְצָחָה
בְּמַעֲשֵׂיהם של יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה יְתִירָה.
וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְצָחָה בְּתִשׁוּבָת בְּנֵינוֹ.
בְּקָרְבָּנוֹת, כַּאֲשֶׁר הִי יִשְׂרָאֵל
בְּעַשְׂן הַקְרָבָנוֹת, כַּאֲשֶׁר הִי יִשְׂרָאֵל
וּכְאַיִם, עַזְזָן הִיה עוֹלָה לְמַעַלָּה בְּדַרְךְ
יִשְׂרָאֵל זֶפְאַיִן, הִיתה נְרָאִית עַל גַּבִּי אַשָּׁא
הַמִּזְבֵּחַ דְּמוֹת שֶׁאָרִיה שָׁאָכֶל קָרְבָּנוֹת
עַל הַמִּזְבֵּחַ. וּכְאַשֶּׁר לֹא הִי זֶפְאַיִן, הִי
רֹואִים דְּמוֹת בְּלֵב רֹזְבֵץ עַל הַמִּזְבֵּחַ
בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל הִיה עוֹלָה. וּכְאַשֶּׁר לֹא נְטָה
לְמִזְבֵּחַ אוֹ לִשְׁמָאָל, אוֹ רְצָזָן גַּמְצָא

בְּהָנָא בֶּד בְּרִיךְ יַת עַמָּא בְּשֻׁעַתָּא דְּזֹקִיף
יַדּוֹי, בֶּד הָוּ יִשְׂרָאֵל זְבָאֵין וַאֲתַחֲזֵין
לְבָרְכָא, יַדּוֹי הָוּ זְקִפֵּין בְּזֹקִיפּוֹ בֶּלָא טֹרֶח
כָּלֶל וַאֲתַרְמֵוּ בְּחִידּוֹ וַבְּרָעוֹ, בְּדִין שְׁבִינְתָּא
שְׁרִיאָא עַלְיָהוּ וַמְזַדְקֵפּוֹ אַיִן מְגַרְמִיהוּ, וַבְּדִין
בְּהָנָא הָוּה יַדּע דְּאֲתַחֲזֵין יִשְׂרָאֵל לְבָרְכָא,
וַבְּרִיךְ לוֹן בְּרַעֲוָתָא דְּלַבָּא.

וּבְדִין יַדּוֹי הָוּ יַקְרֵן וַبְּטוֹרָה סְגִי אַזְדְּקֵפּוֹ וְלֹא
יִכְלֵל לְאַרְמָא לוֹן אֶלָּא בְּרוֹב טֹרֶח, בְּדִין
הָוּה יַדּע דְּשְׁבִינְתָּא לֹא שְׁרִיאָא עַל יַדּוֹי, וַיִּשְׂרָאֵל
לֹא אֲתַחֲזֵין לְבָרְכָה. בְּגַין דְּבְשֻׁעַתָּא דְּשְׁבִינְתָּא הָוּה
אֲתִיא לְשְׁרִיאָא עַל יַדּוֹי, כֹּל אַיִן אַצְבָּעָן דְּאַיִן
בְּדִינְקָנָא עַלְאָה הָוּ חַדָּאן בְּחִידּוֹ לְקַבְלָא לְהָ
לְשְׁבִינְתָּא עַלְיָהוּ וַפְּרָחִי לְאַזְדְּקֵפָא לְעַילָּא, כִּמֵּה

לשון הקודש

הַפְּתַח כִּי הִיא מְבָרֵךְ אֶת הָעָם וּכְאֵשֶׁר יַדּוֹ הִי בְּבְדִים וַבְּטָרֶח רַב
בְּשֻׁעה שְׁהִיא וַזְּקֵפּ יַדּוֹי, כִּי הַזְּקִיפָּה שְׁהִיא
יִשְׂרָאֵל וְבָאים וּרְאוּיִם לְבָרְכָה, יַדּוֹי הָיָה
זְקוּופּוֹת בְּזֹקִיפה בְּלִי טְרָחָה בְּלִל
וְהַתְּרֹמָמָה בְּשְׁמָחָה וּבְרָצָן. אֲזִזְנָה
הַתְּהִתָּה שְׂוֹרָה עַלְיָהוּ וַמְזַדְקֵפּוֹת אַלְוָן
מְעַצְמָן, וְאֲזִזְנָה יַדּע הַכְּהֵן שְׁרָאֵוּיִם
יִשְׂרָאֵל לְבָרְכָה וּמְבָרֵךְ אָוֹתָם בְּרָצָן
הַלְּבָב.

דְּהֹו חֶדְן בְּרוּבִים דְּהָא עַלְמָא, וְכֵל שְׁבֵן לְעַיְלָא.
לְקַבְּלָא לְה לְשִׁבְגִּתָּא עַל גְּבִיהָו.

וּרְזֹא דָא (שמות י"ז) וַיַּדְיִי מֵשָׁה כְּבָדִים וְגוּ. מַאי
טֻעַמָּא, בְּגַיְן דְּהָהִיא שְׁעַתָּא יִשְׂרָאֵל לֹא הָוו
וּפְאַיְן וַיְדַיְיִ דְּמַשָּׁה אֲתִיכְרֹו וְלֹא יִכְלֶל לְזַקְפָּא לוֹן,
דְּבָתִיב לְעַיְלָא (שמות י"ז) עַל רִיב בְּגַיְן יִשְׂרָאֵל וְגוּ
וּבְדִין, וַיַּבָּא עַמְלִיק וְאֲתִיכְרֹו יַדְיִ וְלֹא הָוה יִכְלֶל
לְזַקְפָּא לוֹן, עַד דְּקַבְּיל עַזְנְשָׁא. **דְּבָתִיב** (שמות י"ז)
וַיַּקְחֵה אַבְנָן וְגוּ וְהִיה בָּאָשָׁר וְגוּ.

כְּגַוְנָא דָא לְזָהִי אַבְנָא, **כְּגַוְנָא דְּפָהָנָא** וְעַל דָא
בְּרוּבִים בְּהָהּוֹא זְמָנָא דְּהֹו יִשְׂרָאֵל זְפָאַיְן
הָוו אֲנָפֵין בְּאֲנָפֵין מַתְדַּבְּקוּן דָא בְּדָא. וּבְדַלְאָה
וּפְאַיְן, הָוו מַהְדְרִין אֲנָפֵין אֲלֵין מַאֲלֵין (נ"א דָא מִן דָא)
וְעַל רִזְוֵן אֲלֵין הָוו יַדְעֵין אֵי יִשְׂרָאֵל זְפָאַיְן אֵי לֹא.

לשון הקודש

שְׁמָחִים הַבְּרוּבִים שֶׁל עַוְלָם הָזה, וְכֵל וּבְכָדוּ יַדְיוּ וְלֹא הִיה יִכְלֶל לְזַקְפָּא אֹתוֹן עַד
שְׁבֵן לְמַעַלָּה, בְּרִי לְקַבְּלָה הַשְׁבִּינָה שְׁקַבֵּל עַנְשָׁ, שְׁבָתוֹב וַיַּקְחֵה אַבְנָן וְנוּ וְהִיה
בָּאָשָׁר וְגוּ.

כִּמוֹ זֶה גַם לְוחֹות הַאֲבָן כְּמוֹ הַפְּהָנָה, וְעַל
זֶה הַבְּרוּבִים, בָּזְמַן הָהּוֹא שְׁהִי יִשְׂרָאֵל
וּבְאַיִם, דַיְיִ פְּנִים בְּפְנִים מַתְדַּבְּקִים וְהִ
בָּזָה. וּבְאַשְׁר לֹא הִי וּבְאַיִם, דַיְיִ
מַחְזִירִים פְּנִים אַלְוָמָלָו (המשה), וְעַל סְודֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוּ, וְאוֹ נָאָמֵר וַיַּבָּא עַמְלִיק,

ברזובים, רביין, וכלה ברא חד קיימי, דכתיב
 (הושע י"א) כי נער ישראל ואהבהו, ובגין
 חד כלה בחדותה דסירה קיימי. במא דאתהדי
 דא בחדותה, האי איהו כלה. ובגין חד נער אינון
 נערים, ורוא חד אשת נערים דקיימת על תריין
נערים בחדותה עלאה.

ברזובים אנפי עלייinanfi זוטרי ודיי האי אינון,
 אנפין טמירין לעילא דלא אריגליין,
 ובגיניהו חדותה דסירה ומילוי דילה, אפי
 זוטרי לחתא. במא דאוקימנא בפרט לעילא
 וחתא ברוא חד קיימת, את השמים ואת הארץ.
 אלין רוא דתריין ברזובים, חד דבר וחד נוקבא,
 לממיוי דביקון אלין באליין בחביבותה במא
 דאתפר, את לאסגאה עילא וחתא בחד, לממיוי
רוא דברזובים בכלא חד.

לשון הקודש

ברזובים – פנים גודלות ובנים קטנות,
 נערים בחדוש עליון.
ברזובים – פנים גודלות ובנים קטנות
 ודיי חד הם. פנים נסתרים למלחה
 שלא מרגלים, ובגולם חרוש הלגה
 ואהבהו. ובגלל זה הפל בחדוש הריח
 תלוי. כמו שמרתדרש זה בחדושו, חד
 הוא הפל. ומשום חד הנער, הם נערים,
 וזה סוד אשת נערים, שעומדת על שני

אלוי היו יודעים אם ישראל ובאים או
 לא.

ברזובים – תינוקות, והכל עומדים בסוד
 אחד, שפטוב (הושע יא) כי נער ישראל
 ואהבהו. ובגלל זה הפל בחדוש הריח
 תלוי. כמו שמרתדרש זה בחדושו, חד
 הוא הפל. ומשום חד הנער, הם נערים,
 וזה סוד אשת נערים, שעומדת על שני

בְּתִיב (טהילים ק) עָבֹדו אֶת ה' בְשִׁמְתָה, חֲדֹוֹתָא
דַּתְרֵין בְּרוּבֵין. דַּהֲא רְבִיֵין, בֶּל מָה (ט"ז)
דְּשָׂאַרְיִ בְּגֻנוֹיִהוּ, אֲתַהְדָרֶז אֲנָפּוֹי בְּרְבִיָּא וְתַהְיִ
עַמְהֹן. וְרוֹזָא דָא כִּיּוֹן דְּשָׂאַרְיִ עַלְיִהוּ מְאַן דְּשָׂאַרְיִ
אֲתַהְדָר נָעַר בְּחִידּוֹ דְכָלָא וּבְרַעֲוִתָא, אֲף עַל גַּב
דְּאַתִּיא בְּדִינָא עַל עַלְמָא, כִּיּוֹן דְּשָׂאַרְיִ עַלְיִהוּ
אֲתַהְדָר בְּחִדּוֹה, נָעַר קְטִירָא בְּחִידּוֹ וְעַלְמָא אֲתַהְדָר
בְּרַחְמֵי, (נ"א בְּרַתְחֵי) מְאַן דָאַיהוּ בְּרוֹגָנָא יִתְוֹן לְגַבְיהָ
נָעַר וְיִשְׂתַבֵּךְ רְוִגּוֹנִיהָ, וְיִתְהַדֵּר בְּחִדּוֹה וְשִׁוְיִי גְּרָמִיהָ
בְּרְבִיָּא, וּכְדִין פֶּלַא בְּחִידּוֹ.

וְעַל רְזָא דְסִטְרָא דָא, בַּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהוּ
לִית רְחִימָו וְחַבְיבָו בָּר בְּרְבִיָּא. **בְּתִיב** (שמות
ל"ט) וַיַּהֲוֵשׁ עַבְדָן נָעַר לֹא יִמְישׁ, הַזָּה קָאִים גַּו
מַשְׁבֵּנָא דְמַשָּׁה. בְּגִין דַהֲזָה אַחֲל, אַחֲל דְמַשָּׁה

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְאַחֲרֵ נִקְבָּה, לְהִזְמִתּוּ דְבָוקִים אֶלָו בָּאַלּוּ
בְּחַבְיבּוֹת, בַּמו שְׁנַתְבָּאֵר אֶת - לְרַבּוֹת
מַעַלָּה וּמְפַתָּה בְּאַחֲרֵ, לְהִזְמִתּוּ סָוד
הַבְּרוּבִים בְּכָל אַחֲרֵ.

בְּתִיב (טהילים ק) עָבֹדו אֶת ה' בְשִׁמְתָה,
שִׁמְתָה שֶׁל שְׁנִי הַבְּרוּבִים. שְׁנִי
תִּינּוֹקּוֹת, בֶּל מָה (ט"ט) שְׁנַמְצָא בְּגִינַם,
חוֹזְרוֹת פְּנֵיו בְּתִינּוֹק וּשִׁמְתָה עַמְהָם. וְסָוד
זֶה, בְּגִין שְׁשׁוֹרָה עַלְיָהָם מֵשְׁשׁוֹרָה,
חוֹזֵר נָעַר בְשִׁמְתָה שֶׁל הַכָּל וּבְרַצּוֹן. אֲפָ

הזה. ובשעתה דשבינתא היה אתייא, אשתחפּת פָּנוּ יהושע דאיהו נער, ומיד היה ביחידו ורעו רחדה ויהושע אגפו דסירה בכל רזין דיליה הבי היה, בין דמשבנה אתני, לא איצטראיך יהושע למחוי תפן, אלא ברובים היה תפן ומשתבח בחייב דא ברא אגפין באגפין כרבבי ביחידו. ובין דשاري עלייהו, מיד כלא ביחידו ודינא לא אשתחפה כלל.

בגין כד קדשא בריך הוא ד clueותיה בעמא דישראל בעא לאחזה עובדא לתרתא, לאתערא רחמי ולא עברא דינא שלא ישלוט עלייהו כלל, ויהונן תדר בחדוה עמיה. זבאיין איבין בעלמא דין ובעלמא דאתה. כתיב (שמואל א' ג') והנער שמויאל משרות וגנו. כתיב נער ובתיב (תהלים צ' ט')

לשון הקידש

בגלל שהוא אهل היה אהל משה, ובין ששורה עליהם, מיד הכל בשמה, ובשעה שהשכינה הייתה באה, נמצא שם יהושע שהוא נער, ומיד היה שפניו הם כלבנה בפל, בכל הסודות שלו בך היה. ובין שנבנה המשכן, לא היה צrisk יהושע להיות שם, אלא ברובים היה שם ונמצאים בחביבות זה בזו, פנים בפנים בנערים בשמה.

(שמואל-א) והנער שמויאל משרות וגנו.

כתב נער, ובתיב (תהלים צט) ושםויאל

וְשָׁמֹיאֵל בְּקֹרַאי שְׁמוֹ, וְתִגְיִנּוֹ שְׁקוֹל הִיה שָׁמֹיאֵל בְּנֶגֶד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. אֵי שְׁקוֹל אִיהוּ בְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֲמַאי בְּתִיב נָעַר, דְּהָא בְּפִמְהָ דְּרָגֵין אִינּוֹן לֹא הִזְהָה מְטִי אֲפִילּוֹ לְדִרְגָּא זַעַירָא דְּמֹשֶׁה, כֹּל שְׁבֵן לְמַהְנוּ שְׁקוֹל בְּתִרְזּוּיָהוּ.

אֲלֹא הָאֵי קָרָא הַכִּי הוּא, (טהילים צ"ט) מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכָהָנוֹיו. מֹשֶׁה אִיהוּ גְּבִיאָה מִהִימְנָא עַלְאָה עַל כָּל שְׁאָר גְּבִיאָה, אַהֲרֹן בְּכָהָנוֹ, וְאִיהוּ בְּהָנָא עַלְאָה עַל כָּל שְׁאָר בְּהָנִי עַלְמָא. דְּלֹא הִזְהָה בְּהָנָא רֶבֶא דְּסִלִּיק בְּדִרְגָּא עַלְאָה בְּאַהֲרֹן. זַבָּה אַהֲרֹן לְכָהָנָה וְגַבּוֹאָה, גְּבִיא וּבָהָן, מֵה דְּלֹא זַבָּה בְּהָנָא אַחֲרָא. וְאֵי תִּמְאָה אֵזְרִיה בָהָן וְגַבּוֹא הִזְהָה, הַהִיא גַּבּוֹאָה לְשֻׁעַתָּה הַזּוֹת וּבוֹ. (עד כאן מההשומות).

לשון הקודש

בְּקֹרַאי שְׁמוֹ, וְלִמְדָנוֹ, שְׁקוֹל הִיה מֹשֶׁה בְּנֶגֶד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. אֵם שְׁקוֹל בְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, מַדּוֹעַ בְּתוּב נָעַר, שְׁחָרִי בְּמִדְרגּוֹת הָן, וְלֹא הִיה מְגַיעַ אַפְלוֹ לְמִרְגָּה קְטָנָה שֶׁל מֹשֶׁה, כֹּל שְׁבֵן לְהִזְהָה שְׁקוֹל בְּשִׁנְיָהֶם?

אֲלֹא פְּסוֹק זה בְּהָדָה: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכָהָנוֹ, מֹשֶׁה הוּא גְּבִיא גְּאָמָן עַלְיוֹן עַל הַנְּבּוֹאָה הַהִיא הִקְתָּה לְשֻׁעה. (עד כאן מההשומות).

לְשֹׁעַתָּה הָזֶה, דְבָתִיב, לְבָשָׂה אֶת זִבְרִיה. וַיֹּאמֶר, הָא יְרֵמִיהו, דְבָתִיב בֵיה, (ירמיה א) בְּפָרָם אֲצִיר בְּכֶפֶן יְדֻעַתְךָ. וְהָא אַחֲרֵינוּ. אֶלָא כְלֹהוּ לֹא זָכוּ לְגַבּוֹאָה וְלְבָחוֹנָה עַלְאָה בְאָהָרֹן, דְהָא אָהָרֹן זָכה בְּגַבּוֹאָה עַלְאָה, עַל כָל שָׂאָר כְהַנִּי. זָכה בְּבָחוֹנָה עַל כְלֹהוּ.

מֹשֶׁה זָכה בְּגַבּוֹאָה, וְשִׁמְעֵשׁ בְּבָחוֹנָה עַלְאָה. שְׁמוֹאֵל זָכה בְתְּרוּנוֹיָהוּ. מַה מֹשֶׁה הָזֶה קָרִי, וְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא אַתִיב לֵיה מִיד. אָוֶן שְׁמוֹאֵל בְּתִיב בֵיה, (שמואל א יט) הַלֹּא קָצִיר חֲטִים הַיּוֹם אָקְרָא אֶל יְיָ וַיִּתְנוּ קְולֹות וְגוּ. אָבֶל לֹא סְלִיק לְדִרְגָּא עַלְאָה בְמֹשֶׁה. מַה אָהָרֹן הָזֶה מִשְׁמִיעֵשׁ בְּבָחוֹנָה גַבִּי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא, אָוֶן שְׁמוֹאֵל הָזֶה מִשְׁמִיעֵשׁ קָמִי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא, אָבֶל לֹא סְלִיק בְשִׁמְוֹשָׁא עַלְאָה בְאָהָרֹן.

לשון הקודש

לְשֹׁעַתָּו הָוּא הָזֶה, שְׁכַתּוֹב וּרוֹמָא אֱלֹהִים לְבָשָׂה אֶת זִבְרִיה. וַיֹּאמֶר הָרִי יְרֵמִיהו שָׁבו בְתוֹב (ירמיה א) בְּפָרָם אֲצִיר בְּכֶפֶן יְדֻעַתְךָ, וְהָרִי אַחֲרִים – אֶלָא כָלָם הַלֹּא קָצִיר חֲטִים הַיּוֹם אָקְרָא אֶל הָזֶה וַיִּתְנוּ קְלוֹת וְגוּ. אָבֶל לֹא עַלְהָ לְדִרְגָּה עַלְיוֹנָה בְמֹשֶׁה. מַה אָהָרֹן הָזֶה מִשְׁמִיעֵשׁ בְּבָחוֹנָה עַל כָל שָׂאָר הַכֹּנִים. זָכה בְּבָחוֹנָה עַל אֲצִיל הַקְדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא – אֲף שְׁמוֹאֵל בָלָם.

וּמֶלֶת הַכִּי הוּא. תָּלַתָּא אֵינּוֹ דְּהַווֹּ נְבִיאי מִהִימָּנִי,
וּשְׁמַפְשָׂו בְּכָהוֹנָה. חֶד מִשָּׁה, וְחֶד אַהֲרֹן, וְחֶד
שְׁמוֹאָל. וְאֵי תִּימָּא שְׁמוֹאָל לֹא מְשִׁיךְ (ס"א שְׁמַשׁ)
בְּכָהוֹנָה, אֶלָּא אַחֲרָא הַזָּה דְּשְׁמַשׁ בְּכָהוֹנָה, וּמְנוֹ (דף
קמ"ח ע"ב) יְרֻמִּיחּוּ. לֹאוּ הַכִּי, דְּהָא בְּתִיב, (ירמיה א) מִן
הַפְּהָנִים אֲשֶׁר בְּעֲנָתּוֹת. מִן הַפְּהָנִים הַזָּה, אָבֶל לֹא
שְׁמַשׁ. וּשְׁמוֹאָל בְּיוֹמֵי דָעַלִי שְׁמַשׁ. וּמִשָּׁה שְׁמַשׁ
וּמְגָא חֲדָא, כֵּל אֵינּוֹ שְׁבָעָת יְמִי מְלֹואִים.

שְׁמוֹאָל זָכָה לְנָעָר, דְּבִתִּיב, (שמואל א א) וְהַנָּעָר נָעָר.
(שמואל א ב) וּשְׁמוֹאָל מִשְׁרָתָה. וּבְגִין דְּקִיּוּמָא
בְּהָאִי דְּרָגָא, וְדָאִי אֵיתָהוּ כְּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן. מִאן דְּגַטְיַל
לְהָאִי נָעָר, וְזָכֵי בִּיה, זָכֵי בְּאֵינּוֹ דְּרָגֵין עַלְאַיִן,
דְּקִיּוּמָין בְּהָוּ מִשָּׁה וְאַהֲרֹן.

לשון הקודש

הַיְהָ מִשְׁמָשׁ לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
אָבֶל לֹא עַלְהָ בְּשְׁמָטוֹשׁ עַלְיוֹן בְּמוֹ אַהֲרֹן.
וְתִּקְרַב בְּךָ הוּא: שֶׁלֶשֶׁה כָּם שְׁחוּי
נְבִיאִים נְאָמְנִים וּשְׁמַפְשָׂו בְּכָהָנָה. אֶחָד
מִשָּׁה, וְאֶחָד אַהֲרֹן, וְאֶחָד שְׁמוֹאָל. וְאֶם
תָּאמֶר שְׁשְׁמוֹאָל לֹא הַמְּשִׁיךְ (שְׁמַשׁ)
בְּכָהָנָה, אֶלָּא אַחֲרָא הַזָּה שְׁשַׁמְשׁ בְּכָהָנָה,
וּמִיהוּ? יְרֻמִּיחּוּ - לֹא בְּךָ שְׁהָרִי בְּתִוב
(ירמיה א) מִן הַפְּהָנִים אֲשֶׁר בְּעֲנָתּוֹת. מִן
עַלְיוֹנוֹת שְׁעַמְדוּ בָּהֶם מִשָּׁה וְאַהֲרֹן.

כְּרוֹבִים אַיִלּוֹן זָהָב, בֶּמֶה דָאֵיקְמִיהָ, בְּגִינִין דְנֶפְקִי
מִסְטְרָא דְזָהָב, וְלֹא אֲתַעֲרֵב בְּהֵזְבֶּן כְּסֶף,
וְלֹא גַּזְוֹן אַחֲרָא, וְדֹא אֵיתָנוּ גַּזְוֹן זָהָב יְרָקָרָק. בְּמַשְׁבָּנוּ
מִתְעָרְבִין גַּזְוֹנִין, זָהָב וְכֶסֶף לְמִינְחָה בְּחֶדָא, לְמִהְנָוי
רַזְאָ דְלַעַיְלָא בְּחֶדָא. תַּו נְחַשֵּׁת לְמִהְנָוי בְּהַדְיִיחָן,
וְלִמְזַל בִּינִייחָן כָּל סְטְרִין, לְאַשְׁתְּכָחָא שְׁלִימָיו
בְּכָלָא בְּחֶדָא, דְבַתִּיב זָהָב וְכֶסֶף וְנְחַשָּׁת.

דָבָר אַחֲר זָהָב וְכֶסֶף. זָהָב דְאַתְהָדר לְכֶסֶף, וְכֶסֶף
לְזָהָב, וּכְלָא אֲתַבְלִיל בְּחֶדָא, וּבְדוֹכְתָא חֶדָא.
בְּתִלְתָ גַּזְוֹנִין אַתְהָדר, פְּד אַצְטְרִיךְ לְחַדְוּתָא וְלֹא
דִינָא, זָהָב. פְּד אַצְטְרִיךְ לְרַחְמִי, כֶּסֶף. פְּד אַצְטְרִיךְ
תְּקִפָּא דְדִינָא, נְחַשָּׁת.

וְעַל דֹּא אֲסְתָבֵל מְשָׁה, בְּעוֹבְדָא דְגַחֵשׁ הַגַּחֵשָׁת,
דְבַתִּיב (במזכיר כי) **וַיִּיעַשׂ מְשָׁה נְחַשָּׁת, וְהַזָּהָה**

לשון הקודש

ונְחַשָּׁת.

הברזובים הם זָהָב, כמו שבספרה,
משמעותם שיזעאים מצד הַזָּהָב, ולא מערב
בهم כֶּסֶף ולא גַּזְוֹן אחר, ויזהו גַּזְוֹן זָהָב
ירקָרָק. בְּמַשְׁבָּנוּ מִתְעָרְבִים גַּזְוֹנִים זָהָב
וְכֶסֶף לְלַכְתָּא בְּאַחֲר, לְהִיוֹת סָוד
שְׁלִמְעָלה בְּאַחֲר. עוד נְחַשָּׁת לְהִיוֹת
עַמּוּם, וְלַלְכָת בֵּין בְּלַהֲזָדִים, שְׁתַמְצָא
שְׁלִמוֹת בְּכָל בְּאַחֲר, שְׁבָתוֹב זָהָב וְכֶסֶף

יְדֻע אֶתְר דַהֲתֹבָא דְזַהַב בְהַהְוָא נְחַשָת, בְגִינּוֹ דְנְחַשׁ
בְלִישְׁגָא דְילִיה הְוָא, וְאֶתְרִיה הְוָה יְדֻע. דְהָא
קְדֵשָא בְרִיךְ הְוָא לֹא אָמֵר לֵיה אֶלָא עֲשָׂה לְךָ
שְׁרָף, וְאֵיתָו אֶתְא וְעַבְדָ נְחַשָת, דְבָתִיב וְיַעַשְׂ
מְשָׁה נְחַשָת. מַאי טַעַמָא.

אֶלָא אֶתְר הְוָה יְדֻע, וְעַקְרָא דְמַלְתָא הְוָה, דְהָא
בְקְדֵמִיתָא בְתִיב, (במדבר כא) וַיַּשְׁלַח יְהָיָה בְעַם אֶת
הַנְּחַשִים הַשְּׁרָפִים, וּבְתִיב (דברים ח) נְחַשׁ שְׁרָף. עַקְרָא
דְלַהּוֹן נְחַשׁ אֵיתָו. וּבְגִינּוֹ דְמְשָׁה הְוָה יְדֻע עַקְרָא
וְשְׁרָף וַיִּסְׂדַא מִתְהָוָא אֶתְר, עַבְדָ נְחַשׁ וְאֶסְתְּמִיךְ
עַלְיהָ. מַאי טַעַמָא. בְגִינּוֹ דִיְשְׁרָאֵל חַטָאוֹ בְלִישְׁגָהּוֹן,
דְבָתִיב (במדבר כא) וַיְדִיבֵר הָעָם בְאֱלֹהִים וּבְמְשָׁה, וְעַל
דָא וַיַּשְׁלַח יְהָיָה בְעַם אֶת הַנְּחַשִים הַשְּׁרָפִים.

לשון הקודש

שְׁהָרִי בְרָאשׁוֹנָה בְתוּב וַיַּשְׁלַח הָיְה בְעַם
את הַנְּחַשִים הַשְּׁרָפִים, וּבְתִיב נְחַשׁ
שְׁרָף. עֲקָרָם הְוָא נְחַשׁ. וּמְשׁוּם שְׁמַשָה
הַיָּה יְדֻע אֶת הַעֲקָר וְהַשְּׁרָף וְהַיְסָוד
בְלִשְׁוֹנוֹ, וּמְקוּמוֹ הַיָּה יְדֻע. שְׁהָרִי הַקְדוּשָׁ
בָרוּךְ הְוָא לֹא אָמֵר לו אֶלָא עֲשָׂה לְךָ
שְׁרָף, וְהָוָא בָא וְעַשָה נְחַשׁ נְחַשָת,
שְׁבָתִיב וְיַעַשְׂ מְשָׁה נְחַשׁ נְחַשָת. מָה
וְעַל וַיַּשְׁלַח הָיְה בְעַם אֶת הַנְּחַשִים
הַשְּׁרָפִים.

אֶלָא מָקוֹם הַיָּה יְדֻע, וְעַקְרָא תְּרַבֵּר הַיָּה,

הַנְּחַשָת, שְׁבָתִיב וְיַעַשְׂ מְשָׁה נְחַשׁ
נְחַשָת, וְהָיָה יְדֻע הַפְּטוּקָם שֶׁל הַתּוֹךְ
הַזְּהָב בְאֹתוֹתָה נְחַשָת, מִשּׁוּם שְׁנָחַשׁ הַוָּא
בְלִשְׁוֹנוֹ, וּמְקוּמוֹ הַיָּה יְדֻע. שְׁהָרִי הַקְדוּשָׁ
הַטְעָם?

וְמֹשֶׁה לֹא אָזַל אֶלָּא בְּתֵר עֲקָרָא, וַעֲבֵד נְחַשׁ
נְחַשָּׁת, בְּהַהְזָא גִּזְוָנָא דְאַצְטְּרִיךְ לֵיה, דְּהָא
אַתְּרִיה נְחַשָּׁת אֵיהו. וַקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לֹא אָמַר
לֵיה מִמֶּה יַתְעַבֵּד, וְמֹשֶׁה אַסְתַּכְלֵל וַעֲבֵד לֵיה
מְנֻחָשָׁת, כַּמָּה דְאַצְטְּרִיךְ לְאַתְּרִיה. מְגַלֵּן. דְּכְתִיב
וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה נְחַשׁ נְחַשָּׁת וַיַּשְׂמִיחֵהוּ עַל הַגָּם. מַאי עַל
הַגָּם. עַל הַהְזָא רְשִׁימֹו דְאֵיהוּ לְעַילָּא.

וְהָא תָּגִינֵּן, בְּכָל אַתְּרֵה אֵי נְחַשׁ אָזַל אֶלָּא בְּתֵר רְזָא
דְאַשָּׁת חִיל, וּבְעֵיא אַשָּׁת זְנוּנִים לְאַתְּתִּקְנָא
גַּרְמָה כְּגִזְוָנָא דִילָה, וְלֹא יַכְילָת. אַשָּׁת חִיל, הַהְזָא
רְשִׁימֹו וְאַתְּ דִילָה, אֵיהוּ אַתְּ הָא, וְהָבֵי אַתְּתִּזְיֵי לְהָא.
אַשָּׁת זְנוּנִים הַהְזָא רְשִׁימָא וְאַתְּ דִילָה אֵיהוּ בְּהַהְזָא
גִּזְוָנָא (נ"א דְאַצְטְּרִיךְ) וְלֹא אַתְּתִּקְנוּ לְמַהְיוֹ הַכִּי, וְאַתְּ
דִילָה קָא, אַתְּ דִילָה אַתְּתִּקְנָא בְּתִקְנָא דְאַתְּ הָא,
(ס"א אַתְּ קָא בְּהַהְזָא גִּזְוָנָא דְהָא) וְלֹא אַתְּתִּקְנוּ לְמַהְיוֹ הַכִּי אַתְּ דִילָה אַתְּתִּקְנוּ בְּתִקְנָא

לשון הקודש

וְמֹשֶׁה לֹא הָלַךְ אֶלָּא אַחֲרֵה הַעֲקָר וַעֲשָׂה
נְחַשׁ נְחַשָּׁת בְּאֹתוֹ גַּן שְׁצְרִיךְ לֹא, שְׁהָרִי
מְקוּמוֹ הוּא נְחַשָּׁת, וְהַקְרֹוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
לֹא אָמַר לוֹ מִפְּהָא יַעֲשֵׂה, וְמֹשֶׁה הַתְּבֹונָן
וַעֲשָׂה אֹתוֹ מְנֻחָשָׁת בְּפִי שְׁצְרִיךְ
לְמִקְמוֹ. מַנֵּן לֹא? שְׁבָתִיבָא וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה
נְחַשׁ נְחַשָּׁת וַיַּשְׂמַחֵהוּ עַל הַגָּם. מַה הָא עַל
הַגָּם? עַל אֹתוֹ רְשֵׁם שַׁהְוָא לְמַעַלָּה.

דעתה?) בְּגַוּנָא דְקֹופָא אַצֵּל בְּנֵי נְשָׂא, דְאַזְלָא בְּתֵר
בְּנֵי נְשָׂא, וְלֹא אַתְּתָכוּ לְמַעַבְדֵה חֶבְיִ. בְּגַוּנָא דְאַ
עַבְדֵר מְשָׁה הַהוּא נְחַשֵּׁ, עַל הַהוּא רְשִׁימָו דְאַתְּתָחוּ
לֵיהֶ, וְתִדְיר אַתְּתָכוּ לְאַבָּאשָׁא, וְעַלְיהֶ חֶבְיִ אֲדָם,
וְאַתְּתָרֵךְ מְגַנְתָּא דְעַדְןָ, דְהַזָּה אַטְרֵ דִיּוֹרִיהֶ בְּגַוּנָא
דְדִיּוֹרָא דְלַעַילָּא.

בְּתִיב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיְהִי אֹור.
אָמֶר רַبִּי יוֹסֵי, הַהוּא אֹור אַתְּגַנְיוֹ
וְאֵינוֹ אָזְדַּמְןֵן לְגַבֵּי צְדִיקִיא לְעַלְמָא דְאַתִּי. כַּמָּה
דְאַזְקְמוּתָה, דְבִתִּיב, (תהלים צ) אֹור זָרוּעַ לְצִדְיקָ. לְצִדְיקָ
וְדָאֵ סְתָם. וְהַהוּא אֹור לֹא שָׁמֵשׁ בְּעַלְמָא, בֶּרְ יַוְמָא
קְדֻמָּה. וְלֹבֶתְרֵ אַתְּגַנְיוֹ, וְלֹא שָׁמֵשׁ יַתִיר.

רַבִּי יְהוּדָה אָמֶר, אַלְמָלָא אַתְּגַנְיוֹ מִכֶּל (דף קמ"ט ע"א)
וִכֶּל, לֹא קָאִים עַלְמָא אָפִילָוּ רְגַעָא חֶדָּא.

לשון הקודש

כְּתֻוב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור
וַיְהִי אֹור. אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי, אָתוֹ אֹור גַּנְגָּנוֹ
וְהַזְדַּמְןֵן לְאַדְיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, בַּמּוֹ
שְׁבָאָרוּתָהּ, שְׁבָתוּב (תהלים צ) אֹור זָרָע
לְצִדְיקָ, לְצִדְיקָ וְדָאֵ סְתָם. וְאָתוֹ הַאֹור
לֹא שָׁמֵשׁ בְּעוֹלָם פָּרָט לַיּוֹם הַרְאָזְנוֹ,
וְאַחֲרֵ בְּדַ גַּנְגָּנוֹ וְלֹא שָׁמֵשׁ יוֹתָר.
רַבִּי יְהוּדָה אָמֶר, אַלְמָלָא גַּנְגָּנוֹ מִכֶּל

בתוקון של האות ה, (אות ק באוטו גַּן של ח),
ולא נתקונה להיות קה, האות של לה נתקונה בתוקון של האות ה)
בַּמּוֹ קוֹף אַצֵּל בְּנֵי הָאָדָם שְׁחַזְלֵךְ אַחֲר
בְּנֵי אָדָם וְלֹא נַתְּכוּ לְעַשׂוֹת קָה. בַּמּוֹ בְּנֵי
עַשָּׂה מְשָׁה אֶת אָתוֹ הַנְּחַשׁ עַל אָתוֹ
רְשָׁם שְׁרָאוּי לוֹ, וְתִמְיד מַתְּכוּן לְהַרְעָעָה,
וְעַלְיוֹ חֶטְאָ אָדָם וְגַרְשָׁ מִן עַדְן, שִׁיחָה
מִקּוֹם דִּיוֹרָה בַּמּוֹ הַדִּיוֹר שְׁלַמְעָלה.